UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um] Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise Ordinis Minor[um] de obseruantia ...

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

S[e]c[undu]m est egregie mi[ni]stratio[n]is b[ea]titudo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Visual Library

filiū regis. Hora igit̄ tertia ſeq̄ntꝫ diei cuꝫ cātaret̄ miſſa i parochiali eccl̄ia intrauit fi li⁹ regis eccl̄iā: albā habēs camiſiā: i q̄ au reis lr̄is ſcriptū erat illō ps̄. Da mihi itel lectū vt diſcā mādata tua. Hec regi ꝛ regi ne narrāt̄. veniūt ad eccl̄iaꝫ gaudētes: filiuꝫ vidēt ſanū. Narrauit ille quō b. Cata. eum ſuſtētauit i aq̄ ꝑ diē ꝛ noctē ſine leſiōe ꝓpt̄ orōes mḡri. Profecit poſtmodū puer i mo rib⁹ ꝛ ſcia ꝟgini Catarine mlt̄ū deuot⁹.

Itē legit̄ ꝙ q̄dā iudex iniqu⁹ ſingul' ānis ieiunabāt i vigilia b. catarine: ꝛ feſtū ei⁹ ſo lēnit̄ celebrabat. Et vno ano ꝓmiſit ꝙ q̄c q̄d ab eo peteret̄ i reuerētiā b. catarine: hoc nullaten⁹ denegaret. Apparuit ei b. catari na i ſpe paꝝ ꝑcule mlierꝫ: ꝛ petiuit manum ei⁹ dextrā ſibi dari. q̄ manū āputās dedit illi. Tūc amici ei⁹ ꝟecūdati ex eo ꝙ manuꝫ nō hēbat: iduxerūt eū ad religiōis igreſſū. Qui religionē igreſſus mltū ꝓfecit i gr̄a ꝛ morib⁹. Cūq̄ꝫ i extrēis iaceret appuit ei b. Catarina pulcra valde di. Noſti me: q̄ rn̄ dēte: nō: ait illa. Ego ſū catarina cui manū tuā dediſti. Et oñdit ei manū di. Hoc idō feci: q2 aliā viā te ſaluādi nō videbā. Et ſic felicit̄ obijt. Honorificauit itaq̄ꝫ dn̄s mlti plicit̄ b. catarinā: vt i ea impleret̄ qd̄ ipe do min⁹ ꝓmiſit Jo. xij. Siq̄s mihi miſtrauerit ho. ꝛc̄. Imitemur itaq̄ꝫ ꝑ virib⁹ hāc ſa cratiſſimā ꝟginē: ꝛ eā vt pronā adeamus: q̄tin⁹ ei⁹ meritꝫ h̄ gr̄iā. ꝛ i futuro gl̄iaꝫ aſ ſeq̄ mereamur ſempiternā. Amen.

De b. Saturnino chr̄i ꝓdiſcipulo

Siquis mihi miſtrauerit honorificabit eū pr̄ me⁹. Jo. xij. Mirāda ſaluato ris benignitas q̄ nobꝫ idignis ſi miſtri eius eē voluerim⁹: celeſtē repromittit honorem Uer⁹ ē honor ille q̄ nulli denegabit̄ digno: nulli dabit̄ idigno. Nō ſic ē de honore mū dano q̄ mltꝫ exhibet̄ idignis. ſꝫ honor cele ſtꝭ ſol' dignis dabit̄. Et q̄ ſint digni audi ꝟ ba ꝓpoſita. Siq̄s mihi miſtra. ꝛc̄. Et quid ſit chriſto miſtrare: audi q̄d dicit dn̄s ibidē in euāgel'. Qui mihi miſtrat me ſeq̄t̄. Et q̄ lis honor dand⁹ ſit chr̄i miſtrꝫ eū ſeq̄ntib⁹ audi q̄d cōſeq̄t̄ dicat. Et vbi ego ſum ibi ſit et miniſter me⁹. Ideo et bene dꝛ Eccl̄i. xxiij. Magna eſt gl̄ia ſequi dn̄m. Et Jo. viij. Qui ſequit̄ me nō ambulat in tenebꝛꝭ ſed habebit lumē vite. Ut ergo cū chriſto eſſe mereamur ꝛ poſſidere lumē vite diſca mus chr̄m ſeq̄ et ſibi miſtrare exēplo bea ti Saturnini q̄ verus chr̄i miniſter fuit. Pro cui⁹ laude atq̄ꝫ cōmēdatione ꝛ ſcitat tis ſue declaratōe ac nr̄a ſpūali informatio ne cōſuri ſumus ꝙ fidel' ꝛ ꝙ ver⁹ chr̄i mi ſter fuit. Qd̄ eq̄dē dāte deo faciem⁹ tres ꝑ eminētias ſue miniſtratōis declarādo.

Pr̄ia eſt miſtratōis inchoatio gl̄ioſa.
Scd̄a eſt inchoatōis ꝑfectio ꝟtuoſa.
Tertia ē ꝑfectōis approbatio gl̄ioſa.

Prima igit̄ ꝑeminētia eſt miſtratio nis ꝛc̄. Incepit eñ celerit̄ chriſto miſtrare ſiue ſuire. Ut ei audiuit a ioanne bap. q̄m hic ē agn⁹ dei ſtatim ſe cutus eſt eū. ꝛ int̄ lxxij. diſcipulos poſt fuit in ſeq̄la chr̄i. Fuit itaq̄ꝫ puer⁹ a dei gr̄a ꝑſ Dñe ꝑuenisti eū in bñdictōib⁹ dulcedinis ꝛc̄. Si magna eſt gl̄ia ſeq̄ dn̄m vt iā ſupra dixim⁹: maxima ꝛ ſpāl' q̄dā ē gl̄ia btō Sa turnino ꝑoꝛē ipm ſecutū fuiſſe dn̄m. Cir ca hāc aūt ꝑoꝛitatē in miſtratōe et ſequela chriſtiana ſit̄ ꝯtēplāda q̄ i btō ſaturnino me ritoꝝ excellētiā euident̄ oñdunt.

Primū eſt ꝓprie affectōis ꝓmptitudo.
Scd̄m eſt egregie miſtratōis btitudo.
Tertiū ē meritorie opatōis āplitudo

Primū igitur eſt volū tatis promptitudo ꝛc̄. Quanto quippe ex promptiori voluntatis affectione aliquis ſe diuino ſeruitio mancipat: tāto eius mi niſtratio acceptabilior eſt. ij. Cor. ix. Hila rē eñ datorē diligit de⁹. Jō dꝛ ij. paꝛ. xx. Cū diligētia oīa facite. Per oppoſitū ꝟo dicitur Hierem. xlviij. Maledict⁹ q̄ facit opus dn̄i fraudulent̄. Alia littera habꝫ ne gligenter. Apparuit autē feruētiſſima vo lūtatis promptitudo ad ſeruiēdū deo i bea to Saturnino. Nā vt audiuit famā ſan ctitatis Joannis baptiſte ꝑdicātis: bapti zantis; venit a remotis partib⁹: viꝫ a gre cia ciuitate Achaie vt eū audiret. Statim q̄ vt audiuit Joannē de chr̄o dicentem: q̄ niam hic eſt agn⁹ dei. ecce qui tollit ꝛc̄. ipm dominū (vt iā diximus) ſecutus eſt.

Secundū eſt miniſtratio nis beatitudo. Dicebat chriſtus Luce. x. Beati oculi q̄ vident q̄ vos videtis. Dico

eẽ vobis q̃ multi reges ꝛc. Magna igitur beatitudo et glia in btõ Saturnino inter chr̃i diſcipulos priorẽ eũ vidiſſe et audiſſe Q̃ q̃nta erat ſibi felicitas verba ſalutis ab ipſo diuitatis fonte haurire: ipſi dei verbo incarnato aſſiſtere. eiq̃ʒ in pſona ꝓpria miniſtrare. Magnũ q̃dẽ eſt meritũ chr̃o miniſtrare i ſuis mẽbris. ſʒ ꝑculdubio ſingularʒ eſt meriti dignitas ipſi dño i pſona ſua ſeruire ꝛ famulari: quẽadmodũ faciebat beatus Saturninꝰ. Uide legendã eius

⁋Tertiũ eſt meritorũ amplitudo.

Quia enĩ celerit̃ inchoauit et diu ꝯtinuauit pꝫ: q̃m ampla ſunt et multa ſcitatis eiꝰ merita. Secutꝰ q̃ppe eſt dñm circa annũ etatis ſue triceſimũ. ꝛ annos circit̃ xlj. in dei ſuitio ꝯtinuauit. Cũ ſ͞ʒ celeſtʒ glie q̃ntitas ꝓportionabilr̃ correſpõdeat meritoꝝ q̃ntitati: iuxta illud Ps. Tu reddes vnicuiq̃ʒ iuxta opa ſua: Inde ꝑpẽdere poſſumus q̃m ad magnã glie ſublimitatẽ ꝑueit glioſus Saturninꝰ. eiꝰ itaq̃ʒ exẽplo ad dominũ celerit̃ ꝯuerti dẽmꝰ. ꝛ audita ſalutis ũba ſine quacũq̃ʒ dilatõe executõi demandare. Ecci. v. Ne tardes ꝯuerti ad dñ[illegible] ne diffe. de die i diẽ: ſubito eĩ ve. ira illiꝰ. ꝛc

Solida ꝑeminẽtia eſt inchoatõis ṽtuoſa pfectio. Prouer. iiij. Iuſtorũ ſemita q̃ſi lux ſplẽdens ꝑcedit: ꝛ creſcit vſq̃ʒ ad pfectã diẽ. Hec ibi. Apparet aũt virtuoſa pfectio btĩ Saturnini ꝑcipue propter tria.

⁋Pͥo ꝓpt̃ ipeditiue affectõis reiectionẽ.
⁋Scd̃o ꝓpter eleuatiue ꝯtẽplatõis deuo(tionem
⁋Tertio ꝓp ter vnitiue dilecti
onis inflãmationẽ.

Primo propter impeditiue ꝛc.

Triplex q̃ppe affectio impedire ſolet multos a dei ſeruitio et amore. ſcʒ affectio tpaliũ diuitiarũ. affectio carnaliũ deliciarũ ꝛ affectio ſeculariũ pſidentiaꝝ ſiue eminentiaꝝ. Iõ b. Ioãnes dr̃. j. Io. ij. Nolite diligere mũdũ neq̃ʒ ea q̃ i mũdo ſũt ꝛc. ꝛ ſeq̃t̃ Om̃e oẽ q̃d eſt in mũdo aut ẽ ꝯcupia carnis: et h̃ q̃ ad carnales delitias. aut ꝯcupia oculoꝝ. et h̃ q̃ ad tpales diuitias. aut ſupbia vite. et hoc q̃ ad honores ꝛ eminẽtias. Hec itaq̃ʒ ipediũt ꝛ ꝛtrahũt a diuio ſuitio ꝛ ab amore celeſtiũ. Iac. iiij. Amicicia huiꝰ mũdi inimica ẽ deo. Hec igit̃ omnia reliq̃t b. Saturninꝰ vt in plena ſpũs libtate chr̃o miſtraret. Hec aũt mũdanoꝝ abiectio mirũ fuit virtuoſa ꝛ magni meriti apd̃ deum Q̃d pꝫ ſi ꝯſideremꝰ generʒ ſui nobilitatẽ. qꝛ filiꝰ erat Egee regʒ achaie: diuitiarũ ꝛ deliciarũ copioſitatẽ in q̃b9 fuerat enutritus. ꝛ etatis ſue q̃litatẽ: qꝛ q̃n chr̃m ſecutus eſt erat i flore iuuẽtutis. Hec enĩ oia faciũt difficultatẽ ad relinq̃ndũ mũdũ. Quanto aũt opus aliq̃d ṽtuo[illegible] eſt ex natura eꝑis difficiliꝰ: tãto ẽ ṽtuoſiꝰ et maioris meriti. Uñ dicit Hiero. ad Exuperãtiũ. Nudũ chr̃m nudꝰ ſeq̃re. durũ grande difficile ſꝫ mag ſunt premia.

Secũdo propter eleuatiue contẽplationis deuotionẽ.

Per deuotionẽ enĩ ꝛ oratõnem eleuat̃ mens ad diuina. ꝛ ad amplioris grẽ ꝑceptiõem diſponitur. Luc. xj. Dabit ſpm̃ bonũ petentib9 ſe. Et Dama. dr̃. Orõ eſt aſcẽſus mentis i deuʒ. Btũs aũt Saturninus ad h̃ mũdana cõtempſit vt ad diuina ꝛ celeſtia mẽtẽ ſuam eleuaret. ꝯuerſatio q̃ppe ſua celeſtis erat. Uñ cũ ꝑueniſſet tholoſam ꝑuã cellulã habebat iuxta capitoliũ: ꝛ ex alia pte eccleſiolam vbi duxit vitã angelicã vacãs oratõni ꝛ ꝯtẽplationi diuinoꝝ p quã ſp gratie amplioris capacior reddebat̃

Tertio ꝑpter vnitiue dilectionis pfectionẽ.

Sic quippe vt diximꝰ omnia impeditiua abnegauit vt liberé prius ad deũ tenderet. ꝛ p deuotionẽ ad deũ ſe iugiter eleuauit: vt p amorem pfectũ ipſi ſoli deo inhereret. Et in hoc conſiſtit creature rationalis pfectio: vt vicʒ p amorẽ adhereat deo. Ideo dicebat ps. Mihi aũt adherere deo bonũ eſt. Ubi Aug. Quid vultis amplius fratres: h̃ omne bonũ eſt. Nã q̃ adheret deo vnus ſpũs ẽ. Diuinã enĩ ꝑticipat bonitatẽ q̃ ſibi adheret p voluntatis vniformitatẽ. h̃c ille. Perfectionẽ aũt diuine dilectiõis et charitatʒ in btõ ſaturnino tria oſtendũt. Primũ eſt diligẽtia imitationis in omniũ terrenoꝝ abnegatione. ꝛ parentũ atq̃ʒ amicoꝝ carnaliũ ac natalis patrie derelictõe. vt ſic eſſet verꝰ chr̃i diſcipulus. Lu. xiiij. Omnis ex vobis q̃ nõ renũciauerit omnib9 que poſſidet: nõ poteſt meus eſſe diſcipulus. Et Mat. h. x. Qui amat p̃rẽ aut m̃rẽ plꝰ q̃ʒ me: n̄ ẽ me dignꝰ